

Leadlike

web strategy

C'est une Grande Ségoula pour la Parnassa et la Réussite De lire la Paracha Ha-Manne, le mardi précédent la lecture de la Paracha Béchala'H !

Conditions :

- 1) Il faut lire 2 fois le Passouk (texte en gras) et 1 fois le Targoum (petit texte à gauche).Verset par verset.
- 2) On peut lire ce texte mardi dans la journée a toute heure
- 3) Tout le monde peut la lire
- 4) Prier avec ferveur pour la Parnassa à Minha ce jour là .
- 5) A Minha, mettre une pièce de Tsedaka à la mémoire de Rabbi Meir Baal Hanes Z.L après avoir lus la Parachat Ha-Manne et aussi une pièce de Tsedaka à la mémoire de Rabbi Haïm Pinto Z.L (vous pouvez rajouter autant de pièces Pour autant de Tsadikim que vous désirez)

Notre maître le Tsaddik Rabbi David Hanania Pinto chélita s'associe avec nous dans cette lecture et prie pour, Qu' hachem, avec le mérite de tous les tsadikim, vous inonde de toutes ses Berahotes et vous envoi facilement et rapidement une Parnassa Tova avec largesse, chaque jour de L'année et chaque année Amen !

Bonne lecture à tous, Transmettre à un maximum de personnes !

פרשת המן

חכמינו ז"ל אמרו: כל מי שיאמר פרשת המן בכל יום לא תחסר לו פרנסה. ולפני אמירת הפרשה אומרים את יהי רצון. ומותר לומר פרשת המן אפילו בשבת, אלא שאת התפלות על הפרנסה לא יאמר בשבת.

סגולה מיוחדת לפרנסה ברוחה מי הרה"ק רבי מנחם מנדל מרמינוב צוק"ל זיע"א בשם הקדמונים, וכן ידוע ומפורסם בין החסידים, ביום שלישי בשבת בשלח שקוראים בו את פרשת בשלח (שניים מקרא ואחד תרגום) לומר פרשת המן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער בכבוד ולא בבוזי בהתר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה:

ואמר יי למשה הא אנא מחית לכוון לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה בדיל דאנסנון היקון באורתי אם לא:

ויהי ביומא שתיתאך ויתקנון ית דביתו ויהי על חד תרין על דילקטון יום יום:

ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדעון ארי יי אפינק ותכון מארעא דמצרים:

ויאמר יי אל משה הנני מוטיר לכם לזום מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו היקר בתורתך אם לא:

והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה בשינה על אשר ילקטו יום יום:

ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים:

וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יי בְּשִׁמְעוֹ אֶת תְּלֻנְתֵיכֶם עַל יי
וּנְזֻזוּ מִה כִּי תִלְיֵנוּ עָלֵינוּ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יי לָכֶם בְּעָרֵב בָּשָׂר לֵאכֹל וּלְזֶזֶם
בַּבִּקֵּר לְשִׁבְעַת בְּשָׁבַע יי אֶת תְּלֻנְתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם
מוֹלִינִם עָלָיו וּנְזֻזוּ מִה לֹא עָלֵינוּ תְּלֻנְתֵיכֶם כִּי עַל יי:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן אָמַר אֵל כָּל עַדְתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
קִרְבוּ לִפְנֵי יי כִּי שָׁמַע אֶת תְּלֻנְתֵיכֶם:

וַיְהִי כַּדְבָר אֱהֲרֹן אֵל כָּל עַדְתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל
הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יי נֹרָאָה בְּעַנְּנָן:

וַיְדַבֵּר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

שָׁמַעְתִּי אֶת תְּלֻנְתֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין
הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבִּקֵּר תִּשְׁבְּעוּ לְזֶזֶם וַיִּדְעַתֶּם
כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

וַיְהִי בְּעָרֵב וַתַּעַל הַשָּׁלוּ וַתִּכַּס אֶת הַמּוֹזָזָה וּבַבִּקֵּר
הִיָּתָה שֹׁכֶבֶת הַטֵּל סָבִיב לַמּוֹזָזָה:

וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַטֵּל וְהִנֵּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מוֹזֶסֶפֶס
דֶּק כַּפָּר עַל הָאָרֶץ:

וַיִּרְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אֹזְוֵי מִן הוּא כִּי לֹא
יָדְעוּ מִה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הַלְזֶזֶם אֲשֶׁר נָתַן
יי לָכֶם לֵאכֹלָה:

זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יי לְקַטֹּוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר
לְגִלְגָּלֹת מִסֹּפֶר זֶפֶשֶׁתֵיכֶם אִישׁ לְאֲשֶׁר בָּאָהֶלֹו תִקְזֹזוּ:

וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּדְבָּרָה וְהַמְּבֹמְעִיטִ:

וַיִּמְדוּ בְּעֹמֵר וְלֹא הָעֲדִיף הַמִּדְבָּרָה וְהַמְּבֹמְעִיט לֹא
הִזְזָסִיר אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ לְקַטֹּוּ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקֵּר:

וְלֹא שָׁמַעוּ אֵל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בִּקֵּר וַיָּרֶם
תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה:

וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבִּקֵּר בַּבִּקֵּר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוּ וְזֶזֶם הַשְּׁמֵשׁ
וַנְּמָס:

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקַטֹּוּ לְזֶזֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֵר לְאֹזֹד
וַיִּבְאוּ כָל זְשִׁיאֵי הָעֲדָה וַיִּגְדּוּ לְמֹשֶׁה:

וּבַצִּפְרָא וַתִּחְזוּ יֵת יִקְרָא דִּי כַד
שְׁמִיעַ (קְדָמוּהִי) יֵת תְּרַעְמוּתְכוֹן עַל
מִימְרָא דִּי וְנַחְנָא מַה אַרִי אַתְרַעְמִתוֹן
עֲלֵנָא:

וְאָמַר מֹשֶׁה בְּדִיתָן יי לְכוֹן בְּרַמְשָׂא
בְּסָרָא לְמִיכַל וְלַחְמָא בַּצִּפְרָא לְמַסְבַּע
בְּדִשְׁמִיעוֹן קְדָם יי יֵת תְּרַעְמוּתְכוֹן דִּי
אַתּוֹן מִתְרַעְמִין עֲלוּהִי וְנַחְנָא מַה לֹא
עֲלֵנָא תְּרַעְמוּתְכוֹן אֶלְהוֹן עַל מִימְרָא
דִּי:

וְאָמַר מֹשֶׁה לְאֱהֲרֹן אָמַר לְכָל כְּנִשְׁתָּא
דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל קְרִיבוּ קְדָם יי אַרִי
שְׁמִיעוֹן קְדָמוּהִי יֵת תְּרַעְמוּתְכוֹן:

וְהוּוּ כַד מְלִיל אֱהֲרֹן עִם כָּל כְּנִשְׁתָּא
דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתְפְּנִיו לְמַדְבָּרָא וְהָא
יִקְרָא דִּי אַתְגְּלִי בְּעַנְנָא:

וּמְלִיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימַר:

שְׁמִיעַ קְדָמִי יֵת תְּרַעְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מְלִיל עֲמַהוֹן לְמִימַר בֵּין שְׁמֵשִׂיאַ
תִּיכְלוֹן בְּסָרָא וּבַצִּפְרָא תִשְׁבְּעוֹן לַחְמָא
וַתִּדְעוּן אַרִי אֲנָא יי אֶלְהִיכֹון:

וְהוּוּ בְּרַמְשָׂא וְסִלִיקַת סְלִיו וְחַפְתָּ יֵת
מְשָׁרִיתָא וּבַצִּפְרָא הוּוּ נְחַתַּת טְלָא
סְחוֹר סְחוֹר לְמְשָׁרִיתָא:

וְסִלִיקַת נְחַתַּת טְלָא וְהָא עַל אֲפִי
מְדָבְרָא דְעִדֵּק מְקַלְף דְעִדֵּק כְּגִיר
כְּגִלְדָא עַל אֲרַעָא:

וְחִזּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ גְבַר לְאַחוּהִי
מִנָּא הוּא אַרִי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וְאָמַר
מֹשֶׁה לְהוֹן הוּא לַחְמָא דִּיחַב יי לְכוֹן
לְמִיכַל:

דִּין פְּתַגְמָא דִּי פְקִיד יי לְקוּטוּ מְנִיָּה
גְבַר לְפוּם מִיכְלִיָּה עֲמַרָא לְגִלְגָּלֹתָא
מִנְּוֹן נַפְשִׁיתִיכֹון גְבַר לְדִי בְּמִשְׁכְּנִיָּה
תִּסְבּוֹן:

וְעִבְדוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְקוּטוּ דְאַסְגִי
וְדִאֲזַעַר:
וְכָלוּ בְּעֲמַרָא וְלֹא אוֹתֵר דְאַסְגִי
וְדִאֲזַעַר לֹא חִסִיר גְבַר לְפוּם מִיכְלִיָּה
לְקוּטוּ:

וְאָמַר מֹשֶׁה לְהוֹן אָנֹשׁ לֹא יִשְׂאֵר מְנִיָּה
עַד צִפְרָא:

וְלֹא קִבִּילוּ מִן מֹשֶׁה וְאִשְׁאֲרוּ גְבַרִיאַ
מְנִיָּה עַד צִפְרָא וְרַחֲשׁ רִיחְשָׂא וְסָרִי
וְרָגוּ עֲלֵיהוֹן מֹשֶׁה:

וּלְקוּטוּ יֵתִיָּה בַּצִּפְרָא בַּצִּפְרָא גְבַר לְפוּם
מִיכְלִיָּה וְמַה דְמִשְׁתַּאֲרַ מְנִיָּה עַל אֲפִי
חִקְלָא כַד חִמָּא עֲלוּהִי שְׁמֵשִׂא פֶשֶׁר:

וְהוּוּ בַיּוֹמָא שְׁתִּיאֲתָאָה לְקוּטוּ לַחְמָא
עַל חַד תְּרִין תְּרִין עֲמִרִין לְחַד וְאַתּוּ כָּל
רְבַרְבֵי כְּנִשְׁתָּא וְחִוִּיאֵו לְמֹשֶׁה:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ שִׁבְתוֹן שִׁבְתָּ קָדְשׁ לִי
מִזֶּזֶר אֶת אֲשֶׁר תֹּאפוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֶת
כָּל הָעֵדוּף הַגִּיזוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֹּקֶר:
וַיִּגִּזּוּ אֹתוֹ עַד הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ
וְרַמָּה לֹא הִיְתָה בּוֹ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כִּי שִׁבְתָּ הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא
תִּבְצָאָהוּ בַשָּׂדֶה:

שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבְתָּ לֹא יִהְיֶה בּוֹ:
וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן הָעֵם לִלְקֹט וְלֹא מִצָּאוּ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה עַד אָנֹכָהּ מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי
וְתוֹרָתַי:

רְאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשְּׁבִיבָה עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי לָחֹם יוֹמִים שָׁבוּ אִישׁ תַּזוּתָיו אֶל יָצָא אִישׁ
בְּמִקְוֵמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

וַיִּקְרְאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזֵרַע גֶּדֶל לֶבֶן
וְטַעְמוֹ כְּצִפְיֹזֹת בַּדְּבָשׁ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ מִלֹּא הָעֵמֶר בּוֹמִנּוּ
לְמִשְׁמֶרֶת לְדַרְתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת הַלְלוֹם אֲשֶׁר
הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹשִׁיֵּאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן קוּזוּ צִנְעָנֹת אֹזוֹת וְתֵן שְׁמֵהּ מִלֹּא
הָעֵמֶר מִן וְהַגִּזּוּ אֹתוֹ לִפְנֵי יְיָ לְמִשְׁמֶרֶת לְדַרְתֵיכֶם:
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶל מֹשֶׁה וַיִּגִּזּוּהוּ אֱהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת
לְמִשְׁמֶרֶת:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַבֶּמֶן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל
אֶרֶץ נוֹשְׁבֵת אֶת הַבֶּמֶן אָכְלוּ עַד בָּאָם אֶל קַצֵּה אֶרֶץ
כְּנָעַן:

וְהָעֵמֶר עֲשֵׂרִית הָאִיפָה הוּא:

וַיֹּאמֶר לְהוֹן הוּא דִּי מְלִיל יְיָ שְׁבִיבָה
שְׁבִיבָה קוֹדֶשׁ קָדֶם יְיָ מְחַר יֵת דִּי אֲתוֹן
עֲתִידִין לְמַפָּא אִפּוֹ וְיֵת דִּי אֲתוֹן
עֲתִידִין לְבִשְׁלָא בִשְׁלִילוֹ וְיֵת כָּל מוֹתָרָא
אֲצִנְעוּ לְכוּן לְמִטְרַת עַד צַפְרָא:

וַיֲצִנְעוּ יִתִּיה עַד צַפְרָא כְּמָא דְפְקִיד
מִשָּׁה וְלֹא סְרִי וְרִיחְשָׂא לֹא הָוּה בֵּיה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלוּהִי יוֹמָא דִּין אַרְי
שְׁבִיבָה יוֹמָא דִּין קָדֶם יְיָ יוֹמָא דִּין לֹא
תִּשְׁכַּחֲנִיה בְּחֻקְלָא:

שְׁתָּא יוֹמִין תִּלְקַטְנִיה וּבַיּוֹמָא
שְׁבִיעָאָה שְׁבִיבָה לֹא יְהִי בֵּיה:
וְהוּוּ בַיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה נְפָקוּ מִן עַמָּא
לְמִלְקֹט וְלֹא אֲשַׁכְּחוּ:

וַיֹּאמֶר יְיָ לְמֹשֶׁה עַד אֵימַתִּי אֲתוֹן
מְסַרְבִּין לְמִטְרַת פְּקוּדֵי וְאוֹרְתַי:

חֲזוּ אַרְי יְיָ יְהִי לְכוּן שְׁבִיבָה עַל כֵּן הוּא
יְהִי לְכוּן בַּיּוֹמָא שְׁבִיבָה לְחֶם תְּרִין
יוֹמִין תִּיבּוּ אֲנִשׁ תַּחוֹתוֹהִי לֹא יִפּוֹק
אֲנִשׁ מֵאַתְרֵיהּ בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה:

וְנָחוּ עַמָּא בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה:

וַיִּקְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יֵת שְׁמִיה מִן וְהוּא
כְּבֵר זֵרַע גֶּדֶל חֲנוּר וְטַעְמֵיהּ
כְּאִסְקָרִיטוֹן בַּדְּבָשׁ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה דִּין פְּתַנְמָא דִּי פְקִיד יְיָ
מְלִי עֲמָרָא מִנִּיה לְמִטְרָא לְדַרְיִכוֹן
בְּדִיל דִּיחֲזוֹן יֵת לְחֶמָא דִּי אוֹכְלִית
יִתְכוּן בְּמִדְבָּרָא בְּאַפְקוּתֵי יִתְכוּן
מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן סִב צְלוּחִית חֲדָא
יְהִי בְּמִן מְלִי עֲמָרָא מִן וְאַצְנַע יִתִּיה
קָדֶם יְיָ לְמִטְרָא לְדַרְיִכוֹן:

כְּמָא דִּי פְקִיד יְיָ לְמֹשֶׁה וְאַצְנַעֲנִיה
אַהֲרֹן קָדֶם סְהִדוּתָא לְמִטְרָא:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ יֵת מִנָּה אַרְבָּעִין
שָׁנִין עַד דְּמִיתִיהוֹן לְאַרְעָא וְתִבְתָּא יֵת
מִנָּה אָכְלוּ עַד דְּאֲתוּ לְסִפֵּי אַרְעָא
דְּכְנָעַן:

וְעֲמָרָא חֲדָא מִן עֲסָרָא בְתַלְתָּ סָאִין
הוּא:

אֲתָהּ הוּא יְיָ לְבַדְדָּהּ אֲתָהּ עֲשִׂית אֶת הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֲתָהּ מִתְּחִילָה אֶת כָּלֶם
וְאֲתָהּ הוּא שָׁעֲשִׂית נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תְּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ גַם בְּמִדְבָּר הַמִּטְרָף לָהֶם לְחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וּמִצוֹר הַחֲלִמִשׁ הוֹצֵאתָ
לָהֶם מַיִם וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צְרָכֵיהֶם שְׁמִלוֹתָם לֹא בָלְתָה מִצְּלִיחָם כֵּן בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֵיךָ הַעֲצוּמִים תִּזְוֶנְנוּ וְתִפְרַסְנוּ
וְתִכְלַלְנוּ וְתִסְפִּיק לָנוּ כָּל צְרָכֵנוּ וְצָרְכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרוּבִים בְּמִלּוֹי וּבְגִרוּחַ בְּלִי טָרַח וְעָמַל גְּדוֹל מִתַּחַת יָדְךָ הַנְּקִיָּה וְלֹא
מִתַּחַת יָדֵי בִּשָׁר וְדָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּכִין לִי וּלְאֲנָשֵׁי בֵּיתִי כָּל מַחְסוֹרֵנוּ וְתִזְמִין לָנוּ כָּל צְרָכֵנוּ לְכָל יוֹם יוֹם מִתְחִילָה דִּי
מַחְסוֹרֵנוּ וְלְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה מִשְׁעוֹתֵינוּ דִּי סְפוּקֵנוּ וְלְכָל עֶצֶם מִעֲצָמֵינוּ דִּי מַחְתָּנוּ מִיָּדְךָ הַטּוֹבָה וְהַרְחֻבָה וְלֹא כְּמַעוֹט מִפְּעֻלָּנוּ
וְקוֹצֵר חֲסִדֵינוּ וּמִזְעִיר גְּמוּלוֹתֵינוּ וְיִהְיוּ מְזוֹנוֹתֵינוּ וּמְזוֹנוֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתֵינוּ וְזָרְעֵנוּ וְזָרְעֵנוּ מְסוּרִים בְּיָדְךָ וְלֹא בְּיַד בִּשָׁר וְדָם:

VOICI LA TRADUCTION EN FRANÇAIS POUR CEUX QUI NE PEUVENT PAS LIRE EN HÉBREU, EN OUBLIANT PAS QUE C'EST LE CŒUR QUE HACHEM DÉSIRE AVANT TOUT :

4. L'Éternel dit à Moïse: "Je vais faire pleuvoir pour vous une nourriture céleste, le peuple ira en ramasser chaque jour sa provision et j'éprouverai de la sorte s'il obéit à ma doctrine ou non.
5. Le sixième jour, lorsqu'ils accommoderont ce qu'ils auront apporté, il se trouvera le double de leur récolte de chaque jour."
6. Moïse et Aaron dirent à tous les enfants d'Israël: "Ce soir, vous reconnaîtrez que c'est l'Éternel qui vous a fait sortir du pays d'Égypte
7. et demain, vous serez témoins de la gloire du Seigneur, lorsqu'il fera droit à vos murmures contre lui. Mais nous, que sommes nous, pour être l'objet de vos murmures?
8. Vous le verrez, ajouta Moïse, lorsque Dieu vous donnera, ce soir, de la viande pour vous nourrir et demain, du pain pour vous rassasier, accueillant ainsi les murmures que vous proférez contre lui, car que sommes-nous? ce n'est pas nous qu'atteignent vos murmures, c'est l'Éternel!"
9. Moïse dit à Aaron: "Dis à toute la communauté des enfants d'Israël: 'Approchez-vous de l'Éternel, car il a entendu vos murmures.' "
10. Comme Aaron parlait ainsi à toute la communauté des enfants d'Israël, ils se tournèrent du côté du désert et voici que la majesté divine apparut dans le nuage.
11. L'Éternel parla ainsi à Moïse:
12. "J'ai entendu les murmures des Israélites. Parle-leur en ces termes: 'Vers le soir vous mangerez de la viande, au matin vous vous rassasiez de pain et vous reconnaîtrez que moi, l'Éternel, je suis votre Dieu.' "
13. En effet, le soir, les cailles arrivèrent et couvrirent le camp et le matin, une couche de rosée s'étendait autour du camp.
14. Cette couche de rosée ayant disparu, on vit sur le sol du désert quelque chose de menu, de floconneux, fin comme le givre sur la terre.
15. A cette vue, les enfants d'Israël se dirent les uns aux autres: "Qu'est ceci?" (Manne Hou ?) car ils ne savaient ce que c'était. Et Moïse leur dit: "C'est là le pain que l'Éternel vous donne pour nourriture.
16. Voici ce qu'a prescrit l'Éternel: Recueillez-en chacun selon ses besoins: un ômer par tête; autant chacun a de personnes dans sa tente, autant vous en prendrez."
17. Ainsi firent les enfants d'Israël: ils en ramassèrent, l'un plus, l'autre moins."
18. Puis ils mesurèrent à l'étrier. Or, celui qui en avait beaucoup pris n'en avait pas de trop, celui qui en avait peu n'en avait pas faute, chacun avait recueilli à proportion de ses besoins.
19. Moïse leur dit: "Que nul n'en réserve pour le lendemain."
20. N'écoutant point Moïse, quelques-uns gardèrent de leur provision pour le lendemain, mais elle fourmilla de vers et se gâta. Et Moïse s'irrita contre eux.
21. Ils recueillirent cette substance tous les matins, chacun en raison de sa consommation; lorsque le soleil l'échauffait, elle fondait.
22. Mais il advint, au sixième jour, qu'ils recueillirent une provision double, deux ômer par personne; tous les phylarques de la communauté vinrent l'annoncer à Moïse.
23. Il leur répondit: "C'est ce qu'a dit le Seigneur: Demain est le sabbat solennel, le saint chômage en l'honneur de l'Éternel! Ce que vous avez à cuire, cuisez-le, à faire bouillir, faites-le bouillir aujourd'hui et toute la provision restante, gardez-la en réserve pour demain."
24. Ils la réservèrent pour le lendemain, comme l'avait ordonné Moïse et elle ne se gâta point et il ne s'y mit point de vers.
25. Moïse dit: "Mangez-la aujourd'hui, car c'est aujourd'hui sabbat en l'honneur de l'Éternel, aujourd'hui vous n'en trouveriez point aux champs.
26. Six jours de suite vous en recueillerez; mais le septième jour, jour de chômage, il n'y en aura point."
27. Or, le septième jour, quelques-uns du peuple allèrent à la récolte, mais ils ne trouvèrent rien.
28. L'Éternel dit à Moïse: "Jusqu'à quand vous refuserez-vous à garder mes préceptes et mes enseignements?
29. Considérez que l'Éternel vous a gratifiés du sabbat! c'est pourquoi il vous donne, au sixième jour, la provision de deux jours. Que chacun demeure où il est, que nul ne sorte de son habitation le septième jour."
30. Et le peuple chôma le septième jour.
31. La maison d'Israël donna à cette substance le nom de manne. Elle ressemblait à de la graine de coriandre, était blanche et avait la saveur d'un beignet au miel.
32. Moïse dit: "Voici ce qu'a ordonné le Seigneur: 'Qu'un ômer plein de cette manne reste en dépôt pour vos générations, afin qu'elles connaissent le pain dont je vous ai nourris dans le désert, lorsque je vous ai fait sortir du pays d'Égypte.' "
33. Moïse dit à Aaron: "Prends une urne et y dépose un plein ômer de manne et place-la devant l'Éternel, comme souvenir pour vos générations."
34. Ainsi que l'Éternel l'avait prescrit à Moïse, Aaron la déposa devant l'arche du Statut, comme souvenir.
35. Les enfants d'Israël mangèrent de la manne quarante ans, jusqu'à leur arrivée en pays habité; cette manne, ils en mangèrent jusqu'à leur arrivée aux confins du pays de Canaan.
36. Quant à l'ômer, c'est la dixième partie de l'épha.